

Ennakoasetelma

Padelin joukkue MM-karsintojen A-lohko pelattiin Liettuan Vilnassa 2.-3.7. Mukana oli ensimmäistä kertaa myös Suomen joukkue, joka oli saanut kansainvälisen padelliiton jäsenyyden aikasemmin keväällä, mikä kisoihin osallistumiseen vaaditaan. Vilnaan Suomen seuraksi A-lohkoon arvottiin isäntmaa Liettuan lisäksi Iso-Britannia, Hollanti ja Arabi Emiraatit, jotka kuitenkin myöhemmin vetäytyivät turnauksesta. Arvonnan tulosta voitiin pitää kohtuullisena: Britit ja Hollanti tiedettiin vahvoiksi, Liettuan ollessa täydellinen mysteeri. Lisäksi B-lohkoon arvottu Ranska oli ennakkoon karsintojen ylivoimaisesti vahvin joukkue, jonka välttäminen karsintavaiheessa oli tärkeää. Kisoihin lähdettiin siis haastajan asemasta, mutta luotto omiin mahdollisuuksiin oli kova. Pelisysteemi oli selkeä: lohkovoitajat menevät suoraan lopputurnaukseen ja lohkokakkoset karsivat keskenään kolmannelta kisapaikasta. Tavoitteena oli tietenkin lohkovitto tai vähintään paikka jatkokarsinnassa. Vähempään emme itseämme kunnioittavina (huippu-)urheilijoina suostuneet tyytymään.

Pelaajat ja pelijärjestys

Mukaan turnaukseen lähti seitsemän pelaajaa (Mikko Hermans, Kaj Swanljung, Julius Lehmuskallio, Max Sjövall, Tommy Laine, Roope Kailaheimo ja Juuso Tapanainen). Jokaiseen otteluun joukkue nimesi ykkös-, kakkos- ja kolmosparin jotka pelasivat vastustajan samalla menetelmällä nimettyjä pareja vastaan. Kaksi otteluvoittoa siis riitti kokonaisottelun voittoon. Järjestyksen ja pelaajat sai vaihtaa jokaiseen otteluun mielivaltaisesti, joten pelijärjestyksellä ainakin teoriassa pystyi taktikoimaan. Tämä oli kuitenkin melko hankalaa, koska vastustajan pelaajia tai pelijärjestystä ei tiedetty etukäteen. Päätimme miettiä pelaavaa kokoonpanoa ja pelijärjestystä ottelukohtaisesti.

2.7. Suomi-Liettua, 3-0

Suomen kansainvälinen padelura sai lentävän lähdön isäntämaa Liettuan kaaduttua puhtain lukemin 3-0 todella pirteän ja stabiilin esityksen jälkeen. Jokainen pari pelasi vakuuttavaa ja tehokasta padelia häviten enimmillään vain kolme geimiä per erä. Tämä siitä huolimatta, että Liettuan joukkue ei ollut missään tapauksessa huono. Kova rähinä, uhrautuvainen puolustuspeli, maltilla jyytetyt bandeja-kamppailut, Suomalaisyleisön kannustus, jyrkät volleyt kanahäkin syövereihin ja raudanlujat smashit kopin takana sijainneeseen ankkalampeen olivat vain yksinkertaisesti liikaa toiselle arvokisadebytantille. Ansaittu ja tyylikäs voitto. Noin!

1. Mikko Hermans/Kaj Swanljung – Giedrius Vezelis/Luidzi Pakula 6-2, 6-3
2. Juuso Tapanainen/Julius Lehmuskallio – Arunas Rozga/Tadas Misevicius 6-2, 6-1
3. Max Sjövall/Tommy Laine – Titas Mikelevicius/Algirdas Draugelis 6-3, 6-3

2.7. Suomi – Iso-Britannia, 0-3

Ensimmäisessä ottelussa Hollannin kaatanut Brittilauma tiedettiin tässä vaiheessa lohkon pahimmaksi vastustajaksi. Päätimme jatkaa samalla kokoonpanolla muuttaen kuitenkin hieman pelijärjestystä.

1. Mikko Hermans/Kaj Swanljung – Thomas Murray/Graeme Darlington 3-6, 5-7

Kajtsu ja Mikko roikkuivat hyvin mukana erittäin vahvaa hyökkäyspeliä esittäneen Brittikaksikon myllytyksessä. Suomalaisilla oli ottelussa omat saumansa, mutta muutamat tärkeät breikkipallot kääntyivät tällä kertaa vastustajille ja Britit ottivat molemmissa erissä tarvittavan murron ratkaisuhetkillä. Varsinkin ottelun toinen erä oli todella pienestä kiinni, mutta kun ei tullut niin ei tullut.

2. Max Sjövall/Tommy Laine – Samuel Jones/James Asenso 6-2, 2-6, 5-7

Tämä oli ehdottomasti päivän paras ottelu ja todellinen trilleri. Max ja Tommy painoivat päälle höyryveturin lailla ja varsinkin avauserässä Britit olivat täysin ihmeissään Suomen kamikaze-padeliä pelaavan parin pehmeistä käsistä ja räjähtävistä iskulyönneistä. Toiseen erään Brittien argentiinalainen penkkivalmentaja ohjeisti selkeän taktiikan muutoksen. Matalien lyöminen loppu käytännössä kokonaan ja takakentältä Britit tuppasivat palloa niin korkealle kuin suinkin pystyivät. Tähän emme olleet hallipadeliänsä tottuneet ja toinen erä lipsahti melko nopeasti vääriä parille. Kolmannessa erässä sama rummutus jatkui, mutta Max ja Tommy alkoivat päästä paremmin jyvälle lobbia vastaan pelaamiseen: armoton määrä duunia joka pallon eteen ja paikasta kunnon pommi. Tällä päästiin hyvin lähelle voittoja, ja kolmannen erän 5-5 tilanteessa oli muutama breikkipallo pallojen kestäessä ikuisuuden. Ei vaan tullut tämäkään lopulta kotiin. Ei sitten millään.

3. Juuso Tapanainen/Julius Lehmuskallio - Ryan Wyatt/Christian Medina Murphy 2-6, 4-6

Tässä vaiheessa oli selvää että Britit voittavat lohkon ja Suomi pelaa seuraavana päivänä kakkossijasta Hollantia vastaan. Tämä ei kuitenkaan missään tapauksessa vaikuttanut kolmosten kamppailun asetelmiin vaan molemmat parit pelasivat täysin voitosta. Ottelussa oli samoja elementtejä kuin kahdessa aikaisemmassa ottelussa. Kun päästään verkolle, ollaan volleypelissä vähintään yhtä hyviä kun vastustajat. Bandeja- ja puolustuspelissä ollaan kuitenkin selkeästi askel perässä mikä vaikeuttaa verkolla pysymistä ja sen takaisinottamista. Myös smashipeli oli brittien kolmosille suomalaisia parempaa. Tässäkin ottelussa oli omat saumansa, mutta kuten numerot osoittavat, parempi pari voitti.

3.7. Suomi – Hollanti, 1-2

Tässä vaiheessa turnausta emme katsooneet järkeväksi muuttaa kokoonpanoja ennen ratkaisuoittelua. Ottelujärjestystä kuitenkin muokkasimme jälleen hieman. Kaatosateen vuoksi ratkaiseva ottelu pelattiin hallissa Kaunaksessa, n. 100km Vilnasta. On vaikea sanoa oliko tämä Suomen etu vai ei, koska hollantilaisetkin treenaavat pääasiassa halliolosuhteissa.

1. Max Sjövall/Tommy Laine – Peter Bruijsten/Berend Boers 6-4, 7-6

Kisojen paras suomalaisesitys, siitä ei varmastikaan jäänyt kenellekään mitään epäselvyyttä. Nopeammat halliolosuhteet eivät ainakaan haitanneet Maxia ja Tommya missään määrin. Peli oli alusta loppuun todella korkeatasoista ja varsinkin asenne oli sillä tasolla, mitä nämä pelit vaativat. Kamikaze-padelin puolesta puhuu se fakta, että Tommy oli ottelun aikana kyljellään/mahallaan/selällään keskimäärin kerran kahdessa geimissä. Periksi ei annettu tippaakaan missään vaiheessa. Hollantilaiset olivat aavistuksen parempia puolustamaan, mutta suomalaisten hyökkäyspeli oli sen verran räjähtävää ettei sen puolustukseen pysyviä lääkkeitä löytynyt. Tyylikäs suoritus, muutama täysin sairas pallo ja ansaittu voitto. Vamos Suomi!

2. Mikko Hermans/Kaj Swanljung – Kees-Jan Schuilenburg/Joost Snellink 4-6, 1-6

Mikolle ja Kajtsulle oli tarjolla sankarinvaihtoa ja mahdollisuus ratkaista kokonaisottelu. Ottelu alkoi hyvin ja omissa syöttövuoroissa ei ollut mitään hätää. Muutama hyvä breikkipaikka tuli myös luotua, mutta valitettavasti breikki kiersi verkon toiselle puolelle hollantilaisten ottaessa sen 4-5 tilanteessa. Tämä ehkä hieman lamaannutti suomalaisten peliä ja toisessa erässä tuli liikaa virheitä hollantilaisten painaen päälle laadukkailla bandejoilla ja vahvoilla smasheilla. Yrityksen puutteesta ei tämä ottelu jäänyt kiinni. Ilme säilyi hyvänä loppuun asti, mutta hollantilaiset olivat ratkaisupaikoissa parempia.

3. Juuso Tapanainen/Julius Lehmuskallio – Bram Meijer/Uriel Maarsen 2-6, 1-6

Kuten lukemat osoittavat, ratkaisevassa ottelussa ei ollut voittajasta mitään epäselvyyttä. Suomalaispari oli ottelun alkuhetket varsin hyvin ottelussa mukana, mutta ottelun kuluessa ei breikkipaikkoihin juuri päästy ja omat syöttövuorot alkoivat pidentyä ja tasaantua hollantilaisten lopulta ottaen pari breikkiä erää kohti. Verkkopelissä Juuso ja Julius haastoivat hyvin ja bandejatkin olivat ihan mukiinmeneviä, mutta hollantilaiset kaivoivat valtaosan pahoista palloista hyvin takaisin ja rokottivat armottomasti vähänkään lyhyeksi jääneistä lobeista. Ei jäänyt seliteltävää - Hollanti ansaitusti jatkokarsintaan.

Yhteenveto

Turnaus oli todella hyvin järjestetty ja puitteiden puolesta ei ole mitään valittamista. Lämmin kiitos Liettuan padelliitolle onnistuneista kisajärjestelyistä. Pelien osalta voidaan todeta, että vaikka jatkopaikkaa ei tullutkaan niin esitystä ei missään tapauksessa tarvitse hävetä – ei tosin voi täysin tyytyväinenkään olla, koska enemmänkin oli tarjolla. Muut joukkueet ja kansainvälisen padelliiton edustajat olivat selvästi yllättyneitä Suomen joukkueen tasosta. Tasoeroa vastustajiin oli, mutta erot olivat loppupeleissä melko pieniä. Britit ja hollantilaiset ovat pelanneet jo vuosia säännöllisesti kovia kansainvälisiä otteluita ja pelirutiini on hyvällä tasolla. Taidollisesti eroa ei juurikaan ole hyökkäyspelissä, mutta puolustamisessa ja bandeja-pelissä olemme askeleen jäljessä. Nämä asiat on kuitenkin hiottavissa kuntoon, eivätkä oikeasti vaadi mitään ihmeellistä. Lisäksi vastustajien puolustuspeleissä ollessa hyvällä tasolla ns. välilyönteihin ei ole varaa. Esimerkiksi ykkösvolley on lyötävä terävästi eikä vään työntävä takaisin pisteen käynnistymisen vuoksi. Smashipelissä ei myöskään ole välimalliratkaisuja. Joko lyödään bandeja, tai sitten niin paljon kun lähtee jos on varmaa että pallon saa katki. Kaikki ratkaisut tältä väliltä johtavat auttamatta ongelmiin. Suomen joukkue lähti turnaukseen erittäin motivoituneena, mutta palasi takaisin sitäkin motivoituneempaan. Nyt on tiedossa millaista peli tällä tasolla on ja fatka on, että tällä tasolla voidaan varsin hyvin pärjätä. Nyt tarvitaan lisää treeniä ja ennen kaikkea lisää kisapelejä. Kaikki mailapelejä joskus pelanneet tietävät että treenillä ja kisapelillä ei ole paljoakaan tekemistä keskeneään. Suomen pelien lisäksi kalenteriin on pakko alkaa lisäämään säännöllisesti myös kansainvälisiä kisoja. Myöskään

muutama treenileiri naapurimaassa Ruotsissa ei olisi pahitteeksi. Varmaa on se että täältä tullaan vielä. Ja loppuun vielä väsynyt ja erittäin kulunut urheilukliseen: "Tästä on hyvä jatkaa."

//Juuso Tapanainen